

Biztos kéz

Nem csupán a diákok seregét, hanem a reggeli ébresztés, az indulásra sürgető nógatas, a ki-séretés ürügyén a szülőket, nagyszülőket is a nyáron megszokott életritmustól eltérő „beosztásra” kényszeríti a tanérvnyitő. Benépesülnek az iskolákhoz vezető utak. Hátizsákjukat cipelő, gyalogos, bringás gyerekek bókásznak, szaladnak, tekernek – sokszor ügyet sem vetve arra, mi is történik körülöttük. Pedig illene figyelniük. Nekünk azonban mindenképpen figyelniük kell rájuk.

A társadalom megszokott gondoskodási formája, hogy a tanérvzés heteiben rendőrök

ügyelik a tanintézetek környékét, jelenlétükkel is lassabb, figyelmesebb vezetésre ösztökélve az autósokat, távol tartva az iskolák körül ödön-gő, a diákok figyelmetlenségét, naivságát, jóhiszeműségét kihasználó kétes elemeket. Szükségünk van erre a féltő gondoskodásra – talán az év többi hónapjában sem ártana... –, hiszen a nyugalom, a biztonság, a rend érdekében történik.

Reménykedünk, hogy e rend az élet más területein is vezérelv lehessen, s szintén ne csupán a szeptemberben. A gondoskodásról, gyermekeink biztonságáról, nyugodt fejlődésének

lehetőségéről szól az igényünk, hogy csak az kapjon állami segítséget, aki részt vállal a társadalom (szellemi) építkezéséből azzal, hogy rendszeresen elküldi az iskolába gyermekét. A rend része az is, hogy csak az vezessen gépkocsit, aki alkalmas is erre.

S az is, hogy sok-sok „kis” bűnnel ne legyen rettegésben tartani a környezetet, hanem már az elsőnél is érezhető legyen az azonnali elszámolás lehetősége, a harmadiknál pedig hatásos erejű legyen a büntetés.

Arvay Sándor